

TUOTANTOTALOUDEN OPISKELIJALEHTI

infacto

IRLANTI

tutalaisin silmin

Kiltahuoneen uusi ilme

4/2006

Joulua odotellen

Huh, huh... Kolmosperiodinhan piti olla helpompi, kun kurssejakin osuu tähän niin paljon vähemmän. Niinpä niin, dedistä pukkaa enemmän kun kalenterin sivuille mahtuu. Olisikohan muutama kurssi vähemmän tälle syksylle ollut fiksumpi ratkaisu. Ahneella on loppu, vai mitenäs se sanonta menikään.

No, enää noin viikko puurtamista ja sitten joululoma armahtaa koulun uuvuttamat opiskelijat. Kun kuluu kuukausi tai pari niin tätäkin harkkasumaa muistelee ylpeänä selviytymistarinan, vaikka tällä hetkellä tuskailu ja kofeiinitabletit ovatkin päivittäistä ravintoa. Henkistä kasvua tästä saa. Ei helppo elämä juurikaan houkuttele (ainakaan allekirjoittanutta).

Mutta siitä huolimatta otan joululoman erittäin rennosti, ja kasaan kevään lukujärjestykset hieman väljemiksi. Ei elämä peläksi kouluksi saamennä. Toivotankin kaikille oikein hyvää ja rauhallista joulua sekä onnellista uuttavuotta!

Päätoimittaja
Jaakko Marila

PS. Tulipas tästä lehdestä ohut. Olisiko ehkä sinulla ollut juttu, joka Infactoon olisi sopinut? Pistäkää tulemaan!

Toimitus

Julkaisija

TTY:n tuotantotalouden kilta Indecs

Kustantaja

Indecs indecs-hallitus@listmail.tut.fi

Päätoimittaja ja taittaja

Jaakko Marila jaakko.marila@tut.fi

Toimittajat

Mikko Hoikkanen
Johanna Ketoja
Antti Laaksonlaita
Ville Litmo
Riikka Moilanen
Ilkka Peltola
Tuomas Sariola
Elina Sillanmäki
Jaakko Stenhäll
Mari Tuomela

Jakelu

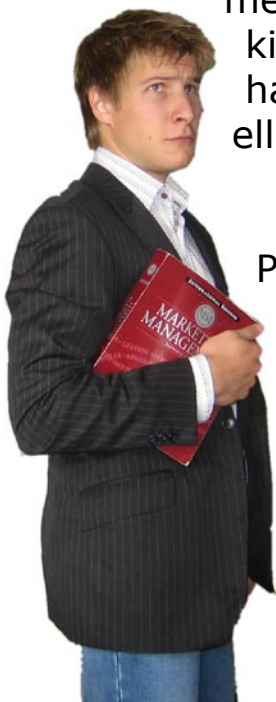
Indecs

Painopaikka

Juvenes Print, Tampere

Painomäärä

150 kpl

infactoon

Infacto 4/2006

Puheenjohtajan palsta	3
Menneet ja tulevat tapahtumat	5
Once in a Lifetime -risteily	7
Hajanaista harrastetta teekkarielämän ohelle	10
Accenture-excu	12
Tunnelmia McKinseyn rallitapahtumasta	13
Infacton hauskimmat kuvat	15
Kaksinaismoralistien kuusijuhla	17
Tutalainen maailmalla: Elina Irlannissa	19
ESTIEM CM Ankara	23
Hallitus 2007 edustaa	25

PJ:n palsta

Raitis tuulahdus piristää kummasti

Kiltahuone on saanut uuden ulkoasun. Uuden huoneen nähdessä ei voinut muuta kuin ihmetellä, onko kyseessä todellakin vielä samainen killan huone. Vanha kiltis, jonka seinät oli vuorattu liikennemerkeillä ja muilla ympäri suomea mukaan eksyneillä esineillä, oli muuttunut punaisten sohvien ja tyylikkäiden verhojen värittämäksi tilavaksi taukopaikaksi. Kiltahuonetta itsekkin tyhjätestä festian käytävälle sisustustiimiä hämmästytti tavaran määrä, mitä kiltahuone on vuosien varrella nurkkiinsa kätkenyt. Löytyipä myyntikaapin takaa muumioitunut hiirikin. Tiedä sitten onko kyseessä ikivanha jäynä kiltamme kohtaan vai ainoastaan luontokappaleen luonnollinen kuolema.

Jokatapauksessa kiltahuone on siivottu hiiristä, seinät on maalattu ja lattiat vahattu kiiltäviksi. Erään kiltalaisen mukaan kiltis on klinisen puhdas eikä muistuta yhtään opiskelijoiden kahvi- tai jatkopaikkaa. Lohdutuksena voin kuitenkin kyseiselle kiltalaiselle todeta, että kiltis elävytyy ihan varmasti ajan saatossa. Toivon kuitenkin, että kiltahuone voidaan pitää eloisuuden lisäksi myös fiksun näköisenä paikkana, jonne on mukava tulla kuulemaan päivän juorut, talousuutiset ja tenttitärpit.

Kilta on saanut ensi vuodelle uuden aktiivisen hallituksen. Oli hienoa huomata kuinka killan luottamustehtäviin oli tänäkin vuonna suuri joukko hakijoita. Suuri hakijämäärä myös toimihenkilöpaikkoihin kertoo jäsenten halusta olla mukana toiminnan keskipisteessä. Toivon omasta puolestani uudelle hallitukselle idearikasta ja antoisaa vuotta killan toiminnan koorninoimisessa ja kehittämisessä. Intoa tehtäviin varmasti tarvitaan, sillä erilaisten tapahtumien määrä on kasvanut vuosi vuodelta. Vuoden mittaan tuleviin haasteisiin tuleekin tarttua hyvissä ajoin ja tarvittaessa tukeutua kavereiden apuun. Muun muassa maaliskuussa pidettävien killan vuosijuhlien järjestelyt ovat jo kovassa vauhdissa.

Haluan vilpittömästi kiittää hyvin sujuneesta vuodesta tämän vuoden hallituksen jäseniä ja toimihenkilöitä. Kiitos kuuluu myös toiminnassa monella tavoin auttaneita unohtamatta tietenkään Indecsin toimintaan aktiivisesti osallistuneita jäseniä!

Hyvää joulua ja onnellista uutta vuotta tasapuolisesti kaikille killan jäsenille, yhteistyöjärjestöjen aktiiveille, osaston henkilökunnalle ja yhteistyöyrityksillemme!

Tuomas Sariola

The heart of your building

*be where you
want to be*

KONE is one of the world's leading elevator and escalator companies. It provides its customers with industry-leading elevators and escalators and innovative solutions for their maintenance and modernization. KONE also provides maintenance of automatic building doors. KONE provides safe and easy access to hundreds of millions of people daily in all parts of the world. In 2005, KONE had annual net sales of EUR 3.2 billion and about 27,000 employees. Its class B shares are listed on the Helsinki Stock Exchange.

KONE is a truly global company located in almost 50 countries on four different continents. Would you be interested in a real life work experience in Europe, Asia or North America for 3 to 6 months and learn about KONE at the same time?

KONE International Trainee Program

provides some 30 work placements for students every year in our foreign units around the world.

The positions are aimed for business or engineering students who are at least half way through their studies or close to graduation. Students should be fluent in English and sometimes know the prospective language of the host country. The most suitable candidates for the program are co-operative, flexible, independent and innovative!

Application period for KONE International Trainee Program 2007 will be open from January 8th to February 11th, 2007. You will find all the open positions and application instructions at our website when the application period starts.

We also offer for engineering & business students every year 20-30 thesis assignments and more than 100 summer placements in Finland. Find out more about our student opportunities at www.kone.com/careers.

www.kone.com/careers

Menneet tapahtumat

5.10. Indecsin Pirates-sitsit

Merten ryövärit kokoontuivat Kappelisalin hämyisässä tunnelmassa hyvän ruuan, juoman ja korvia huumavaan laulun parissa.

12.10. Hämeenkadun Appro

Haalarikansan kokoontumisajot! Opiskelijat ympäri Suomen kokoontuivat keräämään baareista merkin-
töjä tutkintotodistukseensa. Tutkintoja jaettiin ap-
prosta tohtoriin.

19.10. Kolmio-bileet

Kansa kokoontui jälleen Emmaan megalomaanisiin bilei-
siin! Värivalikoimassa mustaa ja valkoista.

24.10. Proffasauna

Loistava paikka saada opintoihin ja ainevaihtoehtoihin liittyvää tietoa.

26.10. McKinsey-urailta

McKinsey järjesti illanvieton 3. ja 4. vuosikurssin opiskelijoille. Lisää sivulla 13.

26.10. Kinkybileet

Kinkyä menoa huumassa!

1.11. Indecsin KorkeakulttuuriXQ

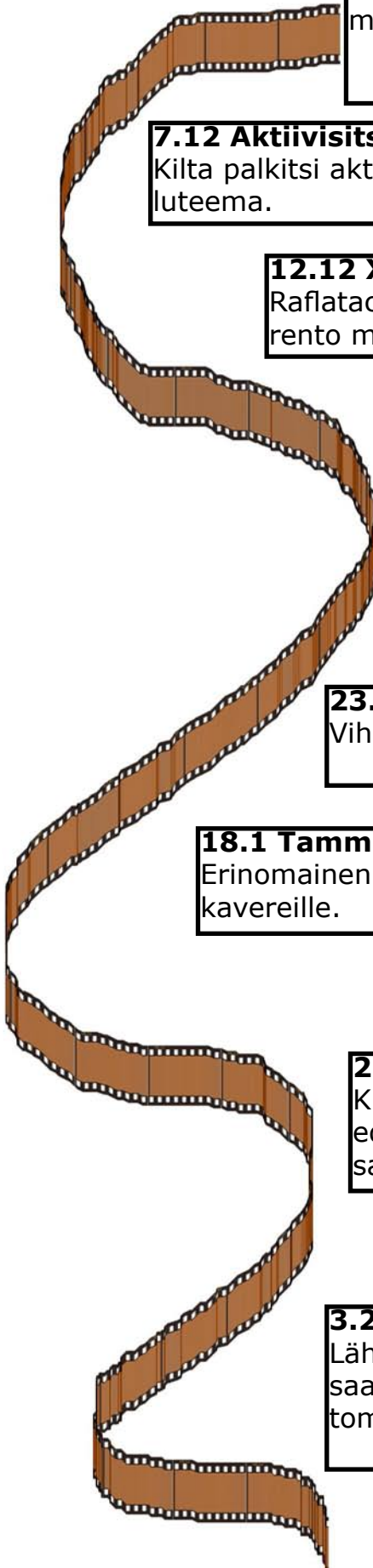
Tampereen ylioppilasteatterin uutuusnäytelmä
"Ihmisl€ikki"? Koko Sali oli varattu indecsiläisille, ja osallistuminenkin ilmaista!

16.11. Espanja-sitsit

Olé! Olé! Kolmen killan voimin tehtiin Espanjan kieli ja kulttuuri puolitutuksi! Hyvää ruokaa, juomaa ja laulua unohtamatta. Jatkot tietysti kolmioissa.

20.11 Indecsin vaalikokous

Uusi hallitus valittiin.

23.11. T.I.M.E.S.-paikalliskarsinnat

Case-kilpailu. Voittajat pääsevät testaamaan bisnesosaamistaan Euroopan parhaita vastaan.

7.12 Aktiivisitsit ja Kolmiot

Kilta palkitsi aktiivisia apureita sitseillä ja Kolmioissa näkyi pikkujouluteema.

12.12 XQ UPM:lle

Raflatac esittäytyi. Avainsanoina tarralaminaatti, RFID, rento meininki ja tietovisa.

Tulevat tapahtumat

14.12 Pikkujoulusauna

Hervantapeli, sauna, jouluPukki ja päätähuimaava meno. Jos tämä ei ole elämys, mikä sitten.

23.12 – 7.1 Joululoma

Vihdoin aikaa levätä. Kinkkua ja kiloja kaikille!

18.1 Tammikuun Kolmiot

Erinomainen valinta joululomamuistojen jakamiseen kaikille kavereille.

23.1 Avajaissauna ja kyykkäkarsinta

Killan kyykkämestarit ottavat toisistaan mittaa palkintona edustusjoukkue MM-kisoihin. Indecs ja Manager lämmittää saunan pakkasten varalle. Tule, voita ja sauno.

3.2 Akateemisen Kyykän MM-kisat

Lähes kaikki maailman opiskelijat kerääntyvät Hervantaan kisaamaan maailman parhaan kyykkäjoukkueen tittelistä. Ehdottoman legendaarinen tapahtuma!

Once In a Lifetime

Risteily 3-4.12.2006

Hytissä Juhani, Ville, Teemu, Jutta, Pyry, Mikko, Kimmo ja Riikka.

Once In a Lifetime risteilylle oli ilmoittautunut kaiken kaikkiaan 527 iloista teekkaria valmiina nollaamaan juuri päättynyt koeviikko. Bussit lähtivät ajallaan TTY:n pihalta kauniina sunnuntai-iltapäivänä. Pääluku oli jo tässä vaiheessa pudonnut alkuperäisestä, mutta se ei onneksi enää tästä eteenpäin jatkanut laskuaan. Henki oli bussissa hyvä, ottaen huomioon sen, että suuntana oli Turku. Laulu raikasi takapenkillä, nysseoluita juotiin ja paskin läppä kisa avattiin, tosin vajavaisella osanotolla. Kahden ja puolentunnin ajon ja vain yhden tyhjennystauon jälkeen saavuimme terminaaliin, jossa hengailimme hiukan yli tunnin verran ennen laivan astumista.

Buffetti oli varattu viisaasti heti

ensimmäiseen kattaukseen, ja nälkäisinä vyöryimme sisään maistelevaan joulun herkkuihin ja chileläisiin viineihin. Ruoka oli normaalia seisovan pöydän antimia muutamilla jouluherkuilla höystettynä; erikoismaininta annettiin ostereista sekä jäätelöpisteestä.

Tämän jälkeen ihmiset siirtyivät tax free shopin kautta teekkareille varattuun hoodiin kakkoskerrokseen autokannen alapuolelle. Tämä oli toinen viisas veto järjestäjiltä, joten hyteissä saattoi luukuttaa Shanghain valoja kunnolla. Mitään pakollista ohjelmaa ei oltu järjestetty, ellei sellaiseksi lasketa legendaarisen Markku Aron keikkaa yökerhossa, jonka hän veti uusiksi seuraavana iltapäivänä. Tästä backup mahdollisuudesta huolimatta missasin

molemmat keikat, mutta paikallaolijoiden mukaan Markku veti ihan kelpo setin, ehkä kuitenkin hiukan liian humpahtavan,.

Ilta kului erittäin rattoisissa merkeissä kaikkien osalta, laivassa oli selvästi ilo irti. Illan suosikkina oli kahden pelattava tanssipeli, joka sai ihmisten tanssijalat vireeseen yökerhoa varten. Laivan yökerho oli rento paikka, jossa tuli käytyä muutaman kerran illan aikana. Joku toinenkin oli ilmeisesti viihtynyt siellä, sillä tämä henkilö väitti kivenkovaan, ettei ole ollut siellä, vaikka otetut kuvat toisin todistavat. Suuria haavereita ei laivalla

sattunut, mitä nyt eräs Indecsiläinen oli saanut laivayhtiön tarjoaman ilmaisen kuljetuksen hyttiinsä laivapoliisin muodossa oltuaan lepäilemässä käytävällä. Toinen ilmestys oli (onneksi) tuntemattomaksi jäänyt miesstrippari. Yökerhon mentyä kiinni ja todettuamme, ettei laivalta saa enää mitään ruokaa siihen aikaan, palasimme hyttikannelle kuluttamaan aikaa vankkana aikomuksena mennä aamupalalle heti sen avauduttua kello kuudelta. Osa henkilöistä selvisikin

Käytävällä Riikka ja Ville x2.

Autenttiseen pikkujoulutunnelmaan pääsemiseksi kuuluu olennaisena osana hytiseminen taksitolpalla.

aamupalalle, ja oli viihtynyt siellä nauttien meriaamiaisesta, osan priorisoidessa tyynyn korkeammalle.

Iltapäivällä ihmisten heräillessä olivat laivan käytävät ja ruokapaikat täynnä tupsulakkeja, joista useimmilla oli normipäivä toisin kuin fuksikapteenillamme Johannalla - hänellä oli nimittäin syntymäpäivä ja onnitteluja sateli joka puolelta. Me pääsimme hetken jonotuksen jälkeen Taurus nimiseen ruokapaikkaan, josta alkoi matkan huonoin palvelu. Ensin asiakkaita siirrettiin paikasta toiseen, jonka jälkeen tilatut 2 isoa ja 2 normaalia juomaa saapuivat pöytään neljänä samanlaisena tölkkinä sylissä kantaen. Tämän jälkeen naapuripöydässä juomatilausta odottanut tarjoilija oli ilmeisesti omaksunut ravintolan tunnuslauseen "quick and easy" liian hyvin, ja hän kehottikin meille tuntemattomia henkilöitä ripeyteen sanomalla "noh,

nopeasti nyt ne tilaukset!”. Pöydässä kävi useat eri tarjoilijat tuomassa juomia, ruokaa, ottamassa lautasia ja tuomassa laskun. Missään vaiheessa ei kysely ruoan maistumista tai muutenkaan kommunikoitu, astioida pudoteltiin lattialle, laskunpyyntöheilutuksiin vastattiin ripeällä ohikävelyllä ja ylipäättäen kaikesta paistoi palveluhenkisyyden puute. Kaikki tuntevat hyvän ja huonon palvelun 3:10 säännön, joka tässä tapauksessa realisoituu arvoon 3:200.

Ruokailun jälkeen oli vielä hyvää aika käydä tekemässä viimeiset verovapaat ostokset ja mennä sen jälkeen siivoilemaanyllättävänsiistissäkunnossa olevaa hyttiä. Mitään ei ollut kadonnut ja sängyn alle unohtumassa olleet sukatkin bongattiin juuri ennen poistumista. Bussit lähtivät liikkeelle terminaalista hyvissä ajoin, ja meidän bussimme tuli Tampereelleensimmäistenjoukossapuoli kahdeksan maissa, sille emme pitäneet yhtään taukoa. Kakkosbussissa matkaa siivittivät jutut eurajoen hurjista erään auteklaisen toimesta. Bussimatalla takaisin jotkut nukkuivat, jotkut yrittivät nukkua ja jotkut valmistuivat Huuman jatkobileisiin. Matkalla meitä ilahdutti

–sanon todellisessa merkityksessä– moniääninen lauluryhmä, sekä vielä menomatkaa vaisummaksi jäänyt paskin läppä –kisa, jonka voittavaksi selvisi helposti seuraava kasku. ”Miksi Ruotsissa poliisipartiot muodostetaan miehestä ja naisesta? Ettei synny työpaikkaromansseja.”

Tähän päättyi erittäin hieno laivareissu, jonka yritin dokumentoida parhaani mukaan. Joistain henkilöistä saattaa tuntua, että tarina on kerrottu peruskolumnistien tapaan liian omakohtaisista kokemuksista ja omaan napaan tuijottaen, ja he voivat kehottavaa minua katsomaan peiliin. En kuitenkaan usko tämän auttavan yhtään, sillä sieltäkin näkyy vain se oma naama. Toinen syy oli se, etten pystynyt odotuksista huolimatta kvantittumaan ja olemaan useammassa paikassa samaan aikaan, mutta todennäköisesti olin kuitenkin jossain. Ikimuistoinen risteily joka tapauksessa, eikä mitään suurempia häiriöitä esiintynyt, joten ehkäpä olemme ensi vuonna Twice In a Lifetime risteilyllä.

–Itsekeskeinen reportterinne, Mikko Hoikkanen

Yökerhossa Petri, Mikko ja Maria.

Hajanaista harrastetta teekkarielämän ohelle

Alustukseksi

Muistan vieläkin elävästi ensimmäiset päivät TTY:llä: ensimmäisenä opiskeluiltana järjestetyn kuohuviinitilaisuuden, Indecsin ja Managerin yhteisen pubikierroksen, tutorien järjestämän hohtokeilauksen ja kaikestatastä huolimatta vielä muutaman luennonkin. Indecsin ansiokkaasti järjestämästä kiltatoiminnasta huolimatta omaa maalaispojan mieltäni alkoi kuitenkin kiehtoa enemmän se kaupunki rientoineen johon olin juuri muuttanut. Tähän artikkeliin olen poiminut vain joitakin Tampereen tarjoamia mahdollisuuksia, jotka saattavat kiinnostaa joitakin hajanaisia sieluja.

Tampereen indieskene

Tampereen kokoisessa, varsin opiskelijaintensiivisessä kaupungissa kohtaavat Suomen mittakaavassa harvinaisella tavallasuurijoukkouusia, mielenkiintoisia ja jossain määrin kunnianhimoisiaakin bändejä sekä tarpeeksi suuri keskittymä potentiaalista yleisöä joka arvostaa musiikissa itseilmauksellista tekemisen meininkiä. Näin Tampereelle onkin muodostunut muutama varsin legendaarinen keikkapaikka joissa yhdistyvät opiskelijalle soveliaat hinnat, raikas musiikki ja useimmiten vielä välitön tunnelma Tampereen pienten piirien kokoontuessa yhteen harrastamaan tiukkaa rokkipoliisitoimintaa treenikämpästään ylös nousseiden bändien edessä.

Katsaus keikkapaikkoihin

Missä tällaiseen meininkiin sitten

voi törmätä? Itselleni kaikkein läheisimmäksi paikaksi on muodostunut rautatieaseman kupeessa sijaitseva **Klubi**, jossa pääesityjä alkaa viikolla soittaa opiskelijaystävällisesti jo kello 22. Klubille ei myöskään ihan kuka tahansa edes pääse soittamaan joten monesti hieman tuntemattomammakin bändit tuottavat positiivisia yllätyksiä. Huomionarvoista on myös keskiviikkoisin ja torstaisin klo 24-04 olevat Tummat tunnit jolloin baarin hinnasto rävähtää todella edulliseksi ja ilta puolestaan pitkäksi.

Toinen hieno aloittelevien bändien esiintymisareena on legendaarinen **Yotalo**, joka tarjoaa huomaavaisesti tarjoaa myös teekkareille ilmaisen narikan. Bändien kynnys päästä esiintymään on tosin varsinkin alkuviikolla Klubia hieman matalampi, joten satunnaisen kävijän kannattaa harkita kahdesti parin euron keikkoja ellei esiintyjä ole tuttu.

Kolmantena, hieman eksoottisempana kohteena, voin mainita varsinkin punkkarinuorison suosiossa olevan **Vastavirta-klubin**, joka kuitenkin monesti yllättää hyvillä bändivalinnoillaan. Täällä kannattaa tosin varautua siihen, että tuta-teekkarin perinteellinen univormu (merkkifarkut ja niihin tiukasti tungettu silitetty kauluspaita) ei ehkä mene läpi ilman tiettyä huvittuneisuutta paikan kantaväestön keskuudessa. Paikka on myöskin äärettömän pieni, mutta tämä kääntyy toisaalta Vastavirran suurimmaksi vahvuudeksi intensiivisen hc-punk - keikan ahtaassa tunnelmassa. Ehdottomasti käymisen arvoinen kokemus jokaiselle Tampereella asuvalle musiikki-fiilistelijälle.

Allekirjoittaneen valinnat

Henkilökohtainen musiikkimakuhan on vähän kuin naiset (tai miehet, riippuen tietenkin lukijan mieltymyksistä); se mikä kelpaa toiselle ei toista viehätä vähääkään ja humalassa mieltymyksiä on mahdotonta ennakoida. Olen tähän alle kuitenkin koonnut joitakin melko laajaakin yleisöä varmasti lämmittäviä orkestereita.

Regina saiosakseen viimevuoden lopulla kohtalaista hypetystä ennen kaikkea solistinsa Iisan naivistisen laulutyylin ja raikkaiden syntikkasoundiensa ansiosta. Biisit ovat yleensä melodioiltaan melko yksinkertaisia ja helposti avautuvia, mikä tekee kyseisestä orkesterista hienon live-kokoonpanon materiaaliin tutustumattomallekin kuulijalle.

Risto on puolestaan Risto Ylihärsilän ympärille keskittyvä mainio live-bändi, jonka musiikkia on vaikea kategorisoida

varmat

oikein mihinkään yksittäiseen genreen. Ristoa voi luokitella lähinnä "näin lauletaan hupaisan raivokkaasti rikkonaisesta rakkaudesta"-teeman alle jossa ei varmasti säästellä mitään tai ketään.

Tapes on edellisistä melko paljon poikkeava "mies ja kitara"-yhdistelmä jonka nimimerkin takana balladejaan soittelee Tigerbombsistakin tuttu Jukka Salminen. Henkilökohtaisesti aina yllätyn siitä lähes hartaasta tunnelmasta jonka leimallisesti tamperelainen, lievästi ylipainoinen ja varautuneen oloinen poppari pystyy luomaan kun setin ensimmäiset soinnut lähtevät kurottamaan itseään kohti yleisöä.

I Was a Teenage Satan Worshipper kuuluu taas puolestaan Tampereella suurta suosiota saavuttaneeseen minimalistiseen elektropop-meininkiin, jossa yhdistyvät myös 80-luvun keveät syntikkasoundit vahvaan kitarointiin sekä tummaan rumpukonemeininkiin. Lähinnä olen ihmetellyt, kuinka kyseinen bändi ei vielä soi tavallisissa bändeissä silloin kun dj haluaa täyttää tanssilattian humalaisilla asiakkaila.

Eipä sitten muuta kuin että nähdään mestoilla!

Jaakko Stenhäll

infacto

Kuvakisan voittajat:

Ville Litmo

Mikko Hoikkanen

Kisan parhaat (painokelpoiset) kuvat nähtävillä sivuilla 15-16.

Accenture-excu

Helsinkiin 9.11.2006

Täpötäysi excubussi starttasi Obeliskin edestä puoli kolmelta lumisena ja kuulaana talvipäivänä. Indecsläisillä ja managerilaisilla lastattu linja-auto oli matkalla Helsinkiin, jossa matkalaiset pääsisivät kartuttamaan tietämystään kolsulttiyritys Accenturen toiminnasta. Paskin läppä – kisa julistettiin avatuksi jo Hermian kohdalla ja kyllä, jo legendaariseksi muodostunut kääpiövitsikin kuultiin matkan aikana. Matka sujui erittäin rauhallisesti, sillä edeltävänä iltana pidettyjen Inversio-sitsien väsyttämät tietojohtajat käyttivät ajan pilkkimiseen. Puolivälissä menomatkaapysähdyttiintäydentämään karkki- ja virvokevarastoja.

Saavuimme Accenturen edustustiloihin Helsinkiin viiden maissa ja saimme alkajaisiksi kuulla lyhyen yleisesittelyn yrityksestä ja business-konsultoinnista Olli-Pekka Lumijärveltä (Sr. executive, Business Consulting Lead). Accenture on voimakkaasti kasvava maailmanlaajuinen liikejohdon konsultointiin, tietotekniikkaan ja ulkoistamiseen keskittyvä palveluyritys. Tavoitteena on auttaa pitkäaikaisesti kaikissa ongelmissa ja tehdä asiakkaiden yrityksistä voittajayrityksiä. Accenture työllistää yli 140 000 henkeä 48 maassa.

Tämän jälkeen Accenturen Recruiting Lead Niina Hovi kertoi konsulttifirman rekrytointiprosessista sekä siitä, millainen työpaikka Accenture on. Accenturella on käytössä eri tasoilla olevia toimenkuvia sisältävä uramahdollisuuspyramidi, jonka kautta on mahdollista edetä analytykkotasolta aina partneriksi asti. Hyvin opinnoissaan menestyneiden, aktiivisten ”hyvien tyyppien”, jotka haluavat työskennellä teknologian parissa, kannattaa hakea Accenturelle töihin.

Illan viimeinen virallinen esiintyminen oli entinen indecsläinen Tuukka Paavola, joka on ollut talossa Analytistina vajaat puolitoista vuotta. Tuukka kertoi työstään ja erilaisista projekteista, joita on ollut toteuttamassa. Meriitteihin kuului mm. yhden henkilön työllistävän projektin projektipäällikkönä oleminen. ;) Opiskelusta Tuukalle oli jäänyt käteen laaja näkemys teollisuudesta sekä pääaineen että teknisten sivuaineiden tietojen kautta, kyky oppia uutta nopeasti sekä projektityössä sangen hyödyllinen ominaisuus, hyvä paineensietokyky.

Seuraavaksi ohjelmassa oli pienimuotoinen case-kilpailu, jossa selvitettiin kuvitteelliselle, 5,2 miljoonan asukkaan Turku-nimisen valtion rautatieyritykselle sopiva visio vuodelle 2016. Exculaiset pääsivät ryhmittäin esittämään omat ratkaisuehdotuksensa ja vastasivat suvereenisti konsulteilta tulleisiin tiukkoihin jatkokysymyksiin. Casen jälkeen siirryttiin edustustilojen kattosaunalle nauttimaan herkullisista tarjoilusta sekä juttelemaan Accenturen nuorten konsulttien kanssa epävirallisemmissa merkeissä. Ennen puolta yötä lähdettiin takaisin kohti Tamperetta, jossa perillä virkeimmät jatkoivat matkaa vielä kauppatieteilijöiden haalaribileisiin.

Riikka Moilanen

Do you have drive?

– tunnelmia McKinseyn rallitapahtumasta

Kaikki pääsivät ajamaan kaksi kertaa (toinen autoista oli etu-, toinen takavetoinen), ja ajat laskettiin yhteen.

Lokakuun lopussa vajaa parikymmentä 3.-5. vuoden opiskelijaa pääsi osallistumaan McKinseyn isännöimään rallitapahtumaan. Tapahtuma järjestettiin Xtreme&rallyCenter:issä Kurun Länsi-Aureessa, Seitsemisen kansallispuiston kupeessa. Osallistujat valittiin hakemuksen perusteella – kaikki hakemuksen lähettäneet taisivat tosin päästä, sillä Apron jälkeiseen perjantaihin osunut deadline ja englanninkielinen cv vaatimuksena karsivat kummasti hakijoita.

McKinseyltä paikalla oli neljä konsulttia, Maija, Jani, Juha ja Olli, sekä rekrytointivastaava Siru. Vaikka mainoksessa puhuttiinkin rallista, moni yllättyi, sillä oli vaikannut mikroautoilu. Muta lensi ja pelti kolisi, kun rallimestaruudesta kisattiin. Ennen palkintojen jakoa ohjelmassa oli vielä makoisa illallinen ja lämpimät

löylyt. Paluumatkalla kuultiin ratkaisuehdotuksia menomatkalla pohdittuun ongelmaan: miten monta golfpalloa mahtuu Boeing 747:n matkustamoon?

Hakijan analyttisyys ja ongelmanratkaisukyvyt testataan muun muassa vastaavanlaisten tehtävien avulla, ja vastausta tärkeämpää on, miten siihen on päästy. McKinseyn trainee-ohjelmaan voi hakea seuraavan kerran ensi huhtikuussa. Konsultiksi voi hakea ympäri vuoden, aikaisintaan 6-12 kuukautta ennen valmistumista. Kiinnostavalta kuulostaa myös Ateenassa syksyisin järjestettävä EuroAcademy, joka kokoaa opiskelijoita eri puolilta Eurooppaa ratkomaan caseja hauskanpidon lomassa.

Perinteisen yritysesittelyn lisäksi kuultiin paljon omakohtaisia kokemuksia

konsultin työstä, ja mikä parasta, aikaa kysymyksille oli runsaasti. Niitä riittikin aamun pikkutunneille asti; suurin osa porukasta jatkoi vielä Café Europaan, ja sieltä Ilveksen yökerhoon. Pitkän ja tapahtumarikkaan päivän päätteeksi yksi sankareista unohti pyöränsä asemalle ja toinen heräsi aamulla puhelinsoittoon, kun koululta soiteltiin kandin vaiheen

kypsyysnäytettä suorittamaan (mikä siirtyi).

Suuret kiitokset järjestäjille! Ja tunnelmallista joulun odotusta kaikille!

Toimittanut: Mari Tuomela

Kuvat: Mikko Hoikkanen

Voiton vei yksi konsulteista, Jani, ja toiseksi ja kolmanneksi sijoittuivat Torkkelin Ville ja Hakolan Mikko.

Uudistunut kiltiksemme:

Rempattu kiltiksemme. Tilava, näyttävä ja toimiva.

Infacton hauskimmat kuvat

Aamulehden hiljainen uutispäivä.

Kauppareissulle on syytä varautua asiaankuuluvin suojavaarustein.

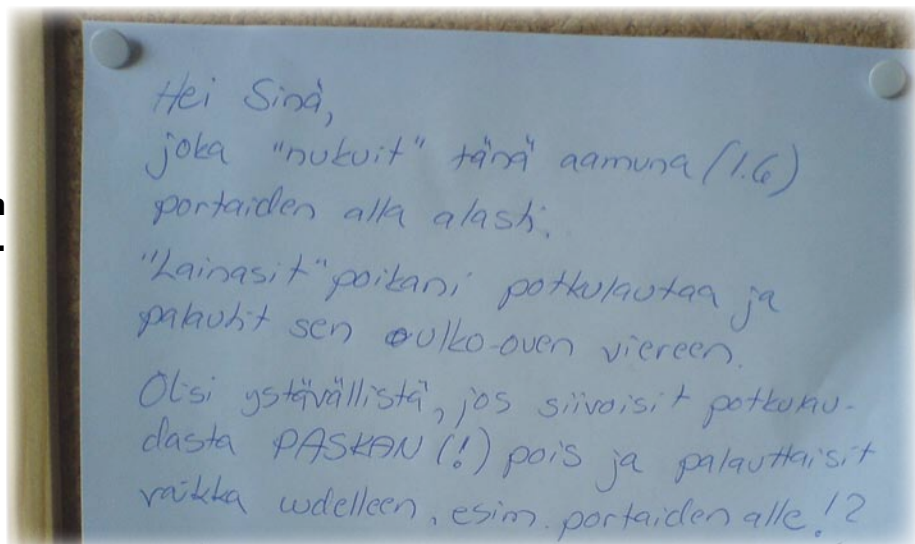

"Hmmm...enpä olisi ilman tuota kylttiä arvannut."

Hyvä, että jälkipolvetkin saavat tietää...

Opiskelija-asuntoloiden arkea.

käyttölupaa, ennen kuin se toimii niin kuin pitää, hän vakuutti.

– Totuus on, että kaikki arseeni menee laitoksesta suoraan pellolle. Kestopuun polttamisesta ei ole riittävästi tietoa eikä kokemusta, laitosta vastustavaan ryhmään kuuluva **Martti Latonen** vakuutti.

Hänen näkemyksensä on, että laitos suitsuttaa ilmaan myrkyä, joka putoaa ikkunalaudoille, josta lapset voivat nuolla sitä.

Parkanon Voima Oy suunnittelee kaupunkiin laitosta, joka

Pääasia, että jotenkin pystyy perustelemaan.

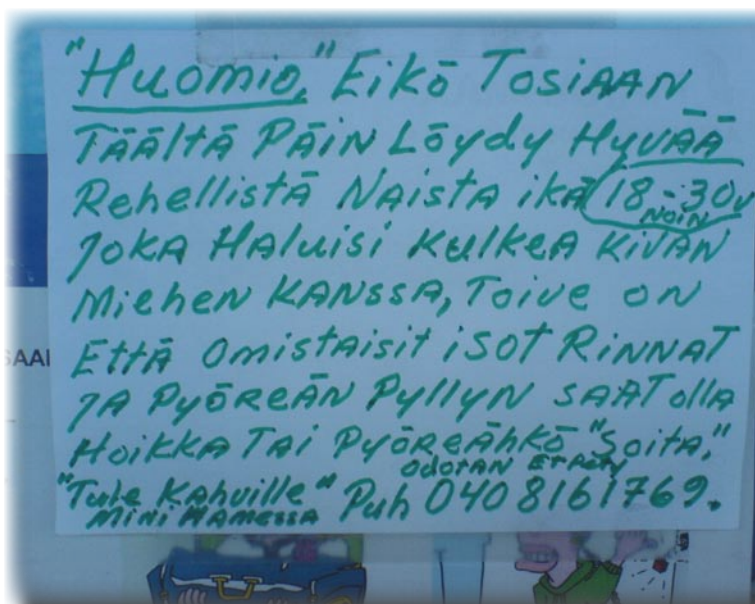
Tuliko selväksi!?

Dippatyö gone bad.

Pokka pitää... Herra Janis Petke haastatteltavana.

Epätoivoistako? (Bussipysäkille liimattu lappu)

Liivejä, kravaatteja... nyt Dres... Indecs Challenges-ta.

Kaksinaismoralistien kuusijuhla

Hei tonttu-ukot hyppikää, on jälleen vuotuisen puhdistautumisrituaalin aika. Joulua tulee joka vuosi yhtä varmasti kuin Anttilan lahjakatalogi lokakuun loppupuolella. Jo pelkkä joulu-sana tuo mieleen piparin ja kuusen tuoksun, lahjapaperin rapinan, pienen palan kadotettua lapsuutta. Ihmisten jokavuotisen pyhiinvaellusmatkan kohde on saareke arjen yläpuolella. Se on paratiisi ilman käärmeitä.

keinotekoisesti talitiaispopulaatiota. Paria päivää aiemmin kymmeniltä tuhansilta oravilta meni pesäkuusi. Myös Norjan rannikon turskakannat kokivat ikävän notkahduksen. Teurastamon pojat puolestaan pilkkoivat tuoretta sikaa kinkuksi kellon ympäri. Jouluna ei myöskään unohdeta vanhuksia, sairaita tai muuten vähäosaisia. Heidät unohdettiin jo silloin, kun eduskunta hyväksyi tulevan

vuoden budjettiesityksen.

Jouluna on maassa rauha ja ihmisillä hyvä tahto. Asian varmistamiseksi Suomen Turku oikein julistaa tämän kaikelle kansalle. Ettei vaan jäisi kenellekään epäselväksi, mistä on kyse. Joulun kunniaksi sodat ja muut konfliktit puhalletaan erätauelle keräämään voimia, jotta ne voidaan taas pirteinä aloittaa tapaninpäivän jälkeen. Joulunahan ette jumaliste tapa toisianne siellä Afrikassa! Ja lakatkaa siitä nälänhädästä mariseminen! Täällä yritetään hei oikeasti viettää kiva joulu. Tarkemmin ajatellen ne paratiisin käärmeet on vain joulusiivouksen yhteydessä viskattu vintille pariiksi päiväksi.

Juhlista jaloin ei unohda mitään eikä ketään. Jopa eläimillä on kuulemma oikeus jouluun. Niinpä kaikki hyvät ja lämminsydämiset ihmiset kasvattavat

Hyvää kannattaa odottaa ja väsymättä valmistella. Kaikki itseään kunnioittavat perheenäidit leipovat ensimmäiset tortut jo hyvissä ajoin marraskuun puolella. On paljon tehtävää, jotta tavoitteeseen päästäisiin. Ruokat pitää laittaa, lahjat täytyy miettiä, joulusiivous hoitaa ja sitten vielä koristella. Kaulinta puristetaan rystyset valkoisina. Stressiltä ei voi millään välttyä. Aaton aattona ollaan jo henkisen ja fyysisen sietokyvyn äärirajoilla. Mutta kyllä kannattaa. Jos kaikki tämä saadaan kunniallisesti hoidettua, voi jouluaattona keskittyä vain toteuttamaan vanhaa liturgiaa. Joulu on mennyt täydellisesti, jos imelletty perunalaatikko onnistui ja lapset pitivät lahjoista.

Edes minä en ole niin sinisilmäinen, että voisin väittää olevani kaiken

tämän yläpuolella. Kyllä minäkin joka vuosi ohi kiitävän hetken uskon, että Itäkeskus joulun tuo ja Citymarketissa on joulun taikaa. Kolajuomamainoksen joulupukki saa minutkin unohtamaan maailman epäkohdat. Enistuaattoiltanayksin pimeässä kammiossa kuuntelemassa Katri Helenan "Joulumaata". En ole edes varma pitäisikö. Ehkä tässä terrorismin ja luonnonmullistusten täyttämässä maailmassa meillä jokaisella on oikeus pyhittää hetki itselle ja lähimmäisille. Silloin elämässä on sentään jotain pysyvää, johon tarrata muutosten keskellä. Siinä se Katri tosin on oikeassa,

että sen oikean joulun pitäisi löytyä sydäimestä. Mutta tie tämän miehen sydämeen ei kulje vatsan tai Anttilan kautta.

Jos joulu kerran on mielentila, siis ihmisen omassa päässään synnyttämä asenne elämään, miksei siitä voisi yrittää pitää kiinni. Surullisen usein samat talitintin ruokkijat kuitenkin sammuvat uuden vuoden yönä

hankeen. Joulun ei tarvitse olla joka päivä, mutta joulun hengestä olisi paljon ammennettavaa vielä juhannuksenakin.

Lahjoja on toki mukavaa antaa ja saada, mutta niitä on monenlaisia. Toissa jouluna jouduin jättämään vaikeasti sairaan, aattoiltana lähes tiedottomana sairaalassa maanneen mummoni yksin hämääjän ja hiljaiseen vuodeosaston huoneeseen. Sinä vuonna hänestä ei ollut jouluaterialle osallistujaksi. Kun suljin desinfiointiaineelta haisseen käytävän oven perässäni, koko joulu tuntui varsin merkityksettömältä ja epäreilulta tapahtumalta. Myöhemmin illalla sain muiden lahjojen mukana vapisevin ja epävarmoin kirjaimin kirjoitetun joulukortin. Mummo oli halunnut toivottaa minulle oikein hyvää joulua ja oli pahoillaan kun ei voinut muuten muistaa. Paljon enempää ei olisi voinutkaan antaa.

Antti Laaksonlaita

Vaihto-opiskelu Irlannissa syksyllä 2006

Tututalainnen
Maailmalla

Terveisiä täältä Irlannista, Galwaysta. Olin jo pitkään halunnut lähteä ulkomaille hieman pidemmäksi aikaa opiskelemaan ja tuulettumaan Tampereen maisemista. Ensin oli vain päätettävä maa jonne lähteä. Japani on ollut mielessä siitä asti kun vietin siellä yhden vaihto-oppilasvuoden lukiosta vuonna 2001-2002, mutta ennen Japaniin menoa halusin lähteä puoleksi vuodeksi johonkin lähemmäksi hieman tunnustelemaan yliopisto-opiskelua ulkomailla. Lopulta päätin että paras vaihtoehto olisi mennä harjoittamaan tärkeintä kieltä, englantia, sellaiseen maahan jossa se on virallisena kielenä eli Britteihin tai Irlantiin. Irlanti oli maa, jossa voin yliopistomme kautta opiskella samalla tuotantotaloutta, joten suuntasin matkani Irlantiin, Galwayhin.

"Tulin tänne Galwayhin maanantaina 11.9. ensin Finnairilla Dubliniin ja sieltä bussilla Galwayhin (n.4h). Se oli aika pitkä matka, mutta näkipähän maisemia: paljon maatiloja, lehmä, hevosia, nurmikkoja ja söpöjä pikku kaupunkeja! Kaikki julkisivut on tehty vanhanaikaiseen irkkutyyliin ja talot on tosiaan ihan vieriviressä tai kiinni toisissaan." (Ote Internet blogistani <http://elinasi.blogspot.com>)

Opiskelijakaupunki

Galway on Irlannin kolmanneksi suurin todella mukava pieni noin 70 000 asukkaan kaupunki, jossa noin 2/3 asukkaista on opiskelijoita. Täällä on yksi yliopisto, yksi business school ja sitten meidän ammattikorkeakoulu. Opiskelen täällä todellakin – niin vaikeaa

kuin se onkin myöntää – Suomen ammattikorkeakoulua vastaavassa collegessa, Galway-Mayo Institute of Technologyssa GMT:ssä. Galway sijaitsee Irlannin länsirannikolla Dublinista 215 km suoraan länteen. Sanotaan että Irlannin länsiosissa puhutaan iirin kieltä. Ennen lähtöä pelkäsin etten opikaan englantia, vaan jotakin iiriä tai muuta irlanninenglannin mongerrusta, mutta ei täällä kukaan iiriä puhu ainakaan Galwayssa. Irlantilaisten on pakko opetella iiriä koulussa, mutta kovinkaan moni ei ole innostunut sen opiskelusta. Ainoastaan maaseudulla asuvat noin 30 000 ihmistä (0,75% väestöstä) puhuu iiriä äidinkielenään. Iiri on Irlannin ensimmäinen virallinen kieli, mutta vain virallisesti, koska Irlantilaiset yrittävät erottautua Briteistä mahdollisimman paljon historiallisten seikkojen takia. Galwayn kaupungin nimi tulee irlannin kielisestä sanasta Gall, joka tarkoittaa valloittajaa. Galwayn irlanninkielinen nimi on Gaillimh. Galwayn murre on minulle luultavasti Irlannin helpointa. Dublinissa puhutaan eniten brittiläisittäin ja täällä hieman enemmän amerikkalaisittain, mikä on minulle tutumpaa ja kuulostaa selkeämmältä. Galway on sopivan pienehkö kaupunki asua ja paikat ovat jo tuttuja, mutta riittävän suuri yöelämälle ja baarikulttuurille. Tosin Irlannissa ei kaupungin tai kylän tarvitse todellakaan olla kovinkaan suuri eloisalle pubikulttuurille. Meillä on todella hyvä vaihtariporukka ja Galwayssa on hyvä juhla joko Gleann na ri -asuntolallamme tai Lurgan park -omakotitaloalueella tai sitten keskustan pubeissa ja baareissa.

Sää ja ilmasto

Odotin pahinta ja toivoin parasta. Ajattelin todellakin, että täällä sataa ja tuulee joka päivä taukoamatta, mutta ei se onneksi ihan niin ollut. Kesä Irlannissa ja Galwayssa on hieno ja aurinkoinen,

ja varsinkin tämä vuosi on kuulemma ollut hyvä säiden suhteen, joten myös syksy oli yllättävän aurinkoinen ja odotettua vähäsateisempi. Galway sijaitsee Atlantin rannikolla, mutta suojaisessa lahdenpoukamassa, joten syksyn etelänpuoleinen tuuli ei tuonut liikaa sateita eikä ollut liian kylmä. Nyt kun talvi koittaa, on tuuli kääntynyt puhaltamaan enemmän lännestä ja on alkanut sataa enemmän. Nyt on satanut lähes pari viikkoa putkeen, ollut pilvistä ja tuuli ollut kylmempää. Gore Tex vaatteet ovat todellakin tarpeeseen nyt, mutta syys- ja lokakuu olivat todella hienot.

Guinnessia ja viskiä?

”Slawucha!” eli kippis irlanniksi. Guinness on varmasti yksi irlannin suosituimmista oluista. Suurin osa vaihtareistakin juo useimmiten sitä, mutta viime aikoina monet ovat vaihtaneet Fostersiin, koska se on halvempaa, hehe! Dublinissa pääsee vierailemaan Guinnessin olutpanimolla, sekä Jamesonin viskitislaamolla. Viskiäkin täällä juodaan, mutta nuoret suosivat enemmän olutta. Minä en pidä oluesta enkä viskistä... mutta onneksi täällä on myös todella hyviä kuivia siidereitä eikä kaikki juomat ole siis pelkästään Guinnessia tai viskiä. Löytyy myös perinteiset Bacardi Breezerit, Smirnoff icet sekä irlannin oma vihreä Fat Frog, joka on sekoitus smirnoff icea, orange Breezeriä ja sinistä WKD:tä, sekä tietysti Irish coffee ja hieman makeampi Baileys coffee! Erilaisia juomia onkin tullut maisteltua niin vaihtareiden kuin pakallisten kavereidenkin kanssa yökerhoissa, baareissa ja perinteisissä irkkupubeissa.

Ympäri Irlantia

Galwayn lähellä on kolme eri suosittua turisti kohdetta: etelässä sijaitseva Burren Atlantin merelle pudottautuvine

250 metriä korkeine rantakallioineen, Galwayn länsipuolella olevat Arann Islandit myöslumoavinerantakallioineen, kiviaitoineen ja villapaitoineen ja pohjoisessa sijaitseva Connemaran alue noin 700 metriä korkeine vuorineen ja kauniine Kylemore Abbey luostareineen. Näiden lisäksi olen käynyt Dublinissa muutaman kerran. Dublinissa asuu ¼ Irlannin väestöstä eli noin miljoona asukasta. Se onkin jo hieman isompi kuin Galway ja sen tutkimiseen menee useampi päivä. Dublinissa on kiva käydä välillä tuulettumassa ja haistelemassa suurkaupungin tunnelmaa.

Teimme koulun Erasmus-vaihtariporukalla myös retken Pohjois-Irlantiin Derryn kaupunkiin ja Pohjois-Irlannin pääkaupunkiin Belfastiin. Siellä näkyy edelleen irlantilaisten katolilaisten ja brittiläisten protestanttien kiistat muunmuassa sienämaalauksissa ja Belfastissa olevasta muurista, joka erotti protestantit ja brittiläiset. Yksi poika vaihtariporukastamme potkaistiin Belfastissa ulos yhdestä britti-baarista, koska hän sanoi olevansa Irlannista, Galwaysta. Belfastin sanotaan kuitenkin olevan maailman toiseksi turvallisin pääkaupunki Tokion jälkeen, emmekä törmänneet yhteenkään IRA:n sotilaaseen. Myös Irlannissa on ihan turvallista. Varsinkaan nuorisoeiniinkään välitä oletko katolilainen, protestantti vai jotakin muuta. Muutaman viikon päästä olisi tarkoitus lähteä tutkimaan Irlannin eteläosaa Kerryn kaupunkiin, kun yhdellä irkkukavereistani on synttärät

siellä. Sitten onkin Irlanti koluttu joka ilmansuunnasta. Eihän tässä kovin paljoa enää olekaan aikaa, kun tammikuun lopussa palaan takaisin Suomeen. Aika menee niin nopeasti. Tosin ajattelin tulla keväällä käymään uudestaan, kun on Irlannin kansallinen vihreä juhla(juoma)päivä, St. Patrick's Day! Irlantilaista rivitanssia en valitettavasti ole päässyt näkemään, koska esityksiä on lähinnä vain kesällä ja ne loppuivat samoihin akoihin kun saavuin tänne, mutta muuten viettämäni aika on ollut todella antoisaa ja olen tavannut todella ihania ja hauskoja kavereita.

Tavallinen päiväni alkaa aamupalan jälkeen 15 minuutin kävelyllä koululle, jossa opetusta on päivästä riippuen klo 9-13 tai 11-13, sen jälkeen on 1-2 tunnin ruokatauko ja sitten taas opetusta muutama tunti. Tiistai on minun pisin päivä, jolloin opetusta on 9-13 ja 15-19, maanantai on lyhin kahden tunnin luennoilla klo 11-13. Perjantai on vapaapäivä, tai itseasiassa aamupäivällä on yhden tunnin vapaaehtoinen Irlannin luento. Iltaisin käymme kavereiden kanssa leffassa tai oluella tai sitten katselen vain telkkaria ja kirjoitan blogia. Viikonloppuisin olemme matkustelleet ympäri Irlantia tai sitten vain rentoutuneet kotosalla kaveriporukassa.

Opiskelu ammattikorkeakoulussa

On ihan mielenkiintoista nähdä myös millaista on opiskella ammattikorkeakoulussa, kun käytävillä

tulee vastaan valkoisiin kokin asuihin pukeutuneitaravintola-alan opiskelijoita, ja kun samassa rakennuksessa voi opiskella myös meribiologiaa tai baarimikoksi. Opiskelu on paljon käytännönläheisempää kuin meidän yliopistollamme. Lukujärjestykseeni kuuluu Operations Management, Quality Management, Industrial Engineering, Engineering Software Systems ja Engineering Design Processes kurssit sekä Irlannin kulttuuri ja historia -kurssi. Laskemme muun muassa tehtaan tehokkuus- ja tasapainolaskuja sekä tahtiaikoja ja läpäisyajoja tietokoneella, teemme laatutalotaulukoita käytännössä ja tuotesuunnitteluprojekteja. Onkin ihan hyvä saada hieman käytännönläheistä opetusta tasapainottamaan TTY:n luento ja essee painotteista opetusta. On hyvä tehdä opittuja asioita käytännössä, koska silloin MRP:t ja Lean Managementit oppii paremmin. Tosin välillä luennoilla/tunneilla tuntuu kuin olisimme taas yläasteella tai lukiossa. Luokat ovat pieniä, opettajat kyselevät kysymyksiä ja teemme todella helppoja tehtäviä, mutta mikäs siinä, eihän tänne olla hikihatussa tultukaan opiskelemaan. Luokallamme on vain muutama irlantilainen opiskelija ja suurin osa on vaihto-opiskelijoita. Tuotantotalous eli Industrial Engineering ei ole kovin suosittu aine täällä varmaan siksi, koska monikaan ei tiedä mitä se

pitää sisällään. Collegeen on helppo päästä sisään opiskelemaan Industrial Engineeringia ja moni irlantilainen vaihtaakin ensimmäisen tai toisen vuoden jälkeen lukemaan jotakin muuta. Opetus on silti kohtalaisen hyvätasoinen, opettajat osaavat asiansa ja heillä on kokemusta teollisuuden alalta. Ne vaihto-opiskelijat, jotka ovat täällä vuoden pääsevät myöstyöharjoitteluun Irlantilaiseen teollisuuden alan yritykseen. Se minua vähän harmittaa, että tuo kokemus jää väliin, mutta muuten olen ihan tyytyväinen valintaani olla täällä puoli vuotta.

Elina Sillanmäki

Lisää voi lukea
blogistani:

<http://elinasi.blogspot.com>

Council Meeting Ankara

marraskuu 2006

Lähdimme matkaan tyylikkäästi päivän myöhässä – tietenkin, kuinkas muutenkaan?

Tämä on siis minun ensimmäinen ESTIEM-matkani. Muistattekko, kuinka korkealla levitoin kiltahuoneella: "Jääkää te tänne Suomen pakkasiin, meikä lähtee Turkin aurinkoon! Turkissa kuukin on kuumempi ja linnut paistuu lennossa, vai mitä kuomat?" Vielä mitä! Lunta satoi ja hyytävä pakkanen! Pirun mannerilmasto!

Aloitetaanpa hieman aikaisemmin, Helsinki-Vantaan lentokentältä. Sieltä minulla ei muuta kerrottavaa ole, kuin että Quattro Stagioni oli varsin maukasta, palvelu ystävällistä (vedenkin sai ilman lisämaksua) ja tilauksen valmistumisesta ilmoitettiin skifistisellä sinisellä kapistuksella, joka ruuan kypsytyksen aistittuaan äityi värisemään ja vilkkumaan. Perin kummallisia olivat. Se siitä, asiaan!

Istanbulissa tarkoitus oli päästä bussiasemalle. Sen piti olla yksinkertaista metrolla, joka maksaisi alle euron/pää. Kysyimme kuitenkin neuvoa niin kovin ystävälliseltä ja avuliaalta turkkilaismieheltä, joka lupasi viedä meidät bussiasemalle kolmeen kymmeneen euroon – siis

per kärsä. Vau, mikä tarjous! Otettiin metro.

Bussiasemalla eräs erittäin kovaa ja kiihtyneesti selittävä mies nappasi yhden matkalaukuistamme ja alkoi vetää sitä perässään kiljuen satunnaisesti "Ankara" ja "Konya". Olimme ilmeisesti jollain tasolla osoittaneet kiinnostuksemme transportaatiota kohtaan. Selveni, että tämä oli täkäläinen tapa mainostaa. Kuulosti, kuin hän olisi saamassa kohtausten. Maria tinkasi onnistuneesti kolmasosan hinnasta pois ja jäimme odottamaan firman odotushuoneeseen. Muistan naureskelleemme, että ainoa puuttuva asia siitä rotanloukosta oli torakat. Kovin positiivisia kuvia matkasta tähän asti, eikö?

Ohjeissamme luki meidän haluavan Ankarassa paikkaan, joka kirjoitetaan suurin piirtein "ASTI". Keskustelin erään henkilökuntaan kuuluvan kanssa saksaksi kuinka kaukana tämä oli Ankaran pysäkistämme. Mies vastasi "*Dreihundert Kilometer!*" Ymmärrettiinköhän me toisiamme ihan? Osoittautui, että emme. Osoittautui myös, etten osaa lausua sitä, mikä kirjoitetaan suurin piirtein "ASTI". "*Aaah! AŞTI! Es heißt Bahnhof*" [mies lyö otsaansa tyhmyytemme merkiksi] (Ş-äänne äännetään suhuässänä, kuten sanassa "shit". Suomalaisittain lausuttu ASTI ei mennyt perille). Ohjeissamme ei lukenut, että AŞTI tarkoittaa Ankaran bussiasemaa. Ainoastaan: "Älkää huoliko, Ankarassa kaikki tietävät AŞTIn!" Pitää se osata kai silti lausuakin.

Kuuden tunnin bussimatkan jälkeen hyvin(huonosti) nukkuneena päädyimme AŞTille. Kävelimme sisään väistellen hämäämiehiä, kysyimme konepistooliin

varustautuneelta poliisilta neuvoja Ankaray-metroasemalle. Neuvot olivat erittäin hyvät ja helpot: ”Tuosta oikealle, kaksisataa metriä eteenpäin ja käännytte vasempaan.” Harmi että kaveri antoi ne Turkiksi. No, löysimme perille hotelliin ja osuimme sopivasti aamupalalle. Kävimme viemässä laukut huoneeseen ja herättämässä Kimmon, joka oli jo saanut riittävät 15 minuuttia yöunta.

ESTIEM-ohjelmaa kesti aina aamusta iltapäivään - päivittäin varmasti 8 tuntia. Ohjelma jakaantui General Assemblyihin (GA) ja Working Groupeihin (WG). Näissä luonnollisesti päätetään joko yhdessä asioista tai kehitetään työryhmissä muita juttuja.

Itse kuuluin Vision-työryhmään. Tähän liittyi paljon leikkejä, joista itse en juuri välitä. Joutuuhan niissä tutustumaan ihmisiin, tiedättehän. Onneksi lempilauluani, ESTIEM-laulua, laulettiin joka väliin, monta kertaa päivässä. Iltaisin ohjelmaan kuului ruokailua ja juhlimista. Moni ei nukkunut keskimäärin neljää tuntia yössä enempää.

Tässä Council Meetingissä valittiin myös ensi vuoden hallitus. Itse sain Visionin järjestämisestä apuja sekä varmuutta ja ensimmäisenä ESTIEM-keikkana kyseinen maailma avautui paljon. Tutustuin moneen hyvään tyyppiin ja lähdin kyllä mielelläni seuraavallekin keikalle. Tällä kertaa olo oli vielä hieman kuin Liisalla ihmemaassa. Ei niin pieni, mutta yhtä hukassa.

Viimeisenä päivänä saimme illallistaa Ankara Palacella (loistavin paikka Turkin pääkaupungissa – köh) ja juhlimme pitkälle yöhön. Rankkaa se oli. Vanha ei kestä. Seuraavana päivän olikin aika heikko happi, kun lähdimme kaupungille palloilemaan. Oli pakko saada heti ruokaa.

Aamupala Turkissa – parasta kengänpohjakumia miesmuistiin!

Appelsiinimehukin on kirpeää kuin sitruuna. Hekotimme hysteerisinä, vedet silmissä ja naama mutrulla halvoille eineksillemme. Se päivä emme juuri muuta ehditty tekemäänkään syömisen lisäksi. Kolmen tunnin sisään olimme taas lounaalla - pihviä. Siitäkään tuskin juuri yli neljää tuntia kului, kun jälleen istuimme ruokapöytään – arvatkaa mitä, kebabbia! Olihan se hyvää, mutta Heval vie silti voiton. Ruokailun jälkeen turkkilaiset ystävämme ennustivat tulevaisuutemme kahvikupeista. Pakko laverrella tässä vaiheessa Mariasta: kahvikuppi paljasti hänen olevan täysin sekaisin. Selkesipä sekin.

Samana iltana lähdimme kotia kohti. Kävimme hotellilla pakkaamassa päivän ostokset (mm. kolme vesipiippua) ja valmistautumaan taas yön yli kestävään bussimatkaan. Yleistä hilpeyttä herätti omat matkatavarani. Kenen mielestä Turkissa ei muka tarvitse 4-riviin -peliä tai hernepussia?

Council Meetingin, 30 tunnin valveillaolon ja kotimatkan jälkeen reissusta jäi käteen pistävä hien tuoksu, laukullinen likaisia vaatteita, satunnainen määrä VISA-kuitteja ja kourallinen kivoja muistoja. Suosittelen lämpimästi kaikille!

Ilkka Peltola

Hallitus 2007

Edustaa

KV-vastaava

Fuksikaput

Opintovastaava

PJ

Päätoimittaja

Talousvastaava

Teekkarivastaava

Yritysvastaava

Tiedotus- ja Tapahtumavastaavat

Challenge yourself.

Push your career to the next level.

Go on. Be a Tiger.

Accenture knows the importance of creating the right environment for success. We're one of the world's leading management consulting, technology services and outsourcing companies and we want talented people who are looking for a challenge. We offer unrivalled training and you'll be able to develop your skills faster here than almost anywhere else. Join our global team and you'll be delivering the innovation that helps our clients become high-performance businesses.

Graduate opportunities in business consulting

We're now looking for exceptional graduates to join our consulting team - people with the potential to become leaders.

Our clients include many of the world's largest organizations and we'll train you up to take a central role in developing innovative business and technology solutions that improve the way they operate.

Professional development is a key part of the total rewards package we offer. You'll get continuous training, both formal and on-the-job, and you'll be working on some of the largest, most challenging projects around.

In our dynamic environment, you can move your career forward faster than with most other employers. And in return for taking on a high level of responsibility, build deep

market-relevant skills and get competitive compensation with a full range of benefits.

Join Accenture and you could be delivering the innovation that helps our clients become high-performance businesses. To find out more about graduate career opportunities and to submit your resumé online, visit our website today.

Visit us at accenture.fi/tyopaikat

• Consulting • Technology • Outsourcing

High performance. Delivered.